

ע"פ 52555/11/21 - פלוני נגד מדינת ישראל, ע

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 52555-11-21 פלוני נ' מדינת ישראל

בקשה מס' 2

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא

המבקש פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שחברי ערב

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז צפון

החלטה

1. בפני בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בנצרת (כב' ס. הנשיא, השופטת עדי במביליה- אינשטיין) מיום 30.9.21, במסגרתו נדון המבקש, בין היתר, ל- 3 חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריא.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. גזר הדין, שניתן כאמור, ביום 30.9.21 הושמע בנוכחות המבקש ובהיותו מיוצג על עורך דין. בגזר הדין נקבע מפורשות כי על המבקש להתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר קישון ולהתחיל בריצוי העונש ביום 16.11.21.

4. ביום 22.11.21 הגיש המבקש בקשה להארכת המועד להגשת ערעור על גזר הדין. לטענת בא כוחו עקב "**טעות שעל גבול הדמיון**", שגו הוא והמבקש לחשוב כי על המבקש לרצות את העונש שהוטל עליו בעבודות שירות. עוד נאמר כי רק ביום 18.11.21, כאשר פנה אליו המבקש בשאלה מדוע טרם פנו אליו ממשד הממונה על עבודות שירות, הבין לראשונה כי היה על המבקש להתחיל בריצוי עונש מאסר בפועל ביום 16.11.21. ב"כ המבקש התנצל, תוך שציין כי מחדלו של המבקש נבע אך ורק מטעות ולא מתוך זלזול או שאננות. עוד הוסיף כי בסופו של יום מדובר באיחור זניח יחסית, בן 5 ימים.

על פי הנטען בבקשה יש סיכוי טוב שערעור המבקש יתקבל, באופן בו יוטל עליו לכל היותר עונש לריצוי בעבודות שירות. לעניין זה נטען כי אף שבעניינו של המבקש הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, לפיה הוא כשיר לביצוע, הרי שבגזר הדין אין כל מילה המאזכרת זאת. בנוסף, בית המשפט קמא לא התייחס במסגרת גזר הדין לכל שיקול בגינו אין להמיר את העונש שהוטל על המבקש במאסר על

דרך עבודות שירות. לאור האמור, העלה ב"כ המבקש סברה, לפיה **"בית המשפט קמא לא הבחין מצד אחד שהוגשה חוות דעת של הממונה וגם ככל הנראה נשמט מזיכרונו שהוא שלח את המערער לממונה לקבלת חוות דעת"**.

ב"כ המבקש הוסיף, כי אף לגופם של דברים, החמיר בית המשפט קמא עם המבקש בקביעת מתחם העונש ההולם וכן לא העניק משקל מספק לנסיבותיו האישיות.

5. יצוין, כי יחד עם הבקשה להארכת מועד, הגיש ב"כ המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש, אליו לא התייצב במועד. בקשה זו נדחתה מאחר וכל עוד לא הוגש ערעור אין בית משפט זה מוסמך לדון בבקשה.

6. המשיבה הודיעה כי היא מתנגדת לבקשה. בתגובתה הקצרה טענה, כי מבלי להתייחס לגופם של דברים, יש לדחות את הבקשה ולו מהטעם שהמבקש לא התייצב במועד לריצוי העונש ואין להשלים עם מצב בו הוא עושה דין לעצמו.

דיון והכרעה

7. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 קובע כי **"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200"**. הסמכות להאריך את המועד להגשת ערעור פלילי, איננה מצריכה קיומם של "טעמים מיוחדים שיירשמו", להבדיל מאמת המידה הנהוגה בהליך האזרחי, ודי כי המבקש יבסס קיומו של "טעם ממשי המניח את הדעת".

8. הבחנה זו משקפת את הגישה, לפיה בבחינת בקשות למתן ארכה להגשת הליכים פליליים יש להעניק לבית המשפט שיקול דעת רחב וזאת נוכח תכלית ההליך הפלילי להגיע לחקר האמת ולעשיית צדק, ובשים לב לכך כי בהליך הפלילי קיים פוטנציאל לפגיעה בחירותו, בכבודו, בשמו הטוב ובקניינו של האדם נגדו הוא מתנהל. דברים אלו יפים קל וחומר, כאשר הבקשה למתן ארכה מוגשת על ידי מי שהורשע בדיון, להבדיל מבקשה המוגשת על ידי המדינה (ראו בש"פ 8345/13 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (05.08.2014)).

9. יחד עם זאת, על אף אמת המידה המקלה, הכלל הינו כי גם בהליך הפלילי יש להקפיד עם קיום המועדים הנקובים בחוק. הארכת המועד לא תינתן כדבר שבשגרה, אלא במקום שבו הוצג, כאמור, טעם ממשי המניח את הדעת (ראו בש"פ 4144/16 **פלוני מ' מדינת ישראל** (23.06.2016); בש"פ 8227/13 **ניאגו נ' מדינת ישראל** (19.12.2013)).

10. במסגרת בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, על בית המשפט לבצע איזון בין שיקולי מדיניות כלליים, כמו גם בין שיקולים ואינטרסים המשתנים על פי נסיבותיו של המקרה. יש ליתן את הדעת בין היתר, לתכליתו של ההליך הפלילי להביא לחקר האמת ולמנוע מתן פסק דין שתוצאתו נובעת רק מכשלים פרוצדוראליים. מנגד, יש ליתן משקל לצורך בהצבת גבול להימשכותם של הליכים, לאינטרס בדבר סופיות הדיון, לאינטרס בדבר יציבות המשפט ולאינטרס בדבר ניהול אפקטיבי של המערכת השיפוטית (ראו ע"פ 5230/21 פורוש נ' מדינת ישראל (08.08.2021) וכן ע"פ 2983/19 פחמאוי נ' מדינת ישראל (18.06.2019)). בהקשר זה, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את משך האיחור, את ההצדקה הנטענת לאיחור, ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי.

11. בעניינינו, מבלי להקל ראש בחשיבות העמידה במועדים שנקבעו בחיקוק, מקום בו הגשה הבקשה להארכת המועד ביום 22.11.21, הרי שאין מדובר באיחור משמעותי. כעולה מהבקשה, מקור האיחור הינו בטעות אנוש של המבקש ובא כוחו, אשר אינה בהכרח מעידה על זלזול במועדים או בבית המשפט. אמנם גזר הדין קובע מפורשות כי על המבקש להתייצב לריצוי מאסרו בתאריך שנקבע והמבקש לא התייצב במועד זה לריצוי עונשו, וגם אם סבר כי מדובר בעבודות שירות, היה עליו להתייצב לכל הפחות בפני הממונה. משמע, לא זו בלבד שהמבקש ובא כוחו לא נתנו דעתם לאמור בגזר הדין אלא שאף לגישתם, המבקש לא התייצב בפני הממונה, אלא המתין לקבלת הוראות נוספות. חרף האמור, מדובר בטעות אנוש, שהוסברה בבקשה, ויש לאזן שיקול זה עם יתר השיקולים הרלוונטיים.

12. אשר לסיכויי הערעור, בית המשפט קמא נעתר לבקשת הסנגור והורה על עריכת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות וזאת עוד בטרם נשמעו בפניו טיעוני הצדדים לעונש. בתום טיעוני הצדדים לעונש הורה שוב בית המשפט קמא לממונה על עבודות השירות להגיש את חוות הדעת עד ליום 1.9.21. חוות הדעת הוגשה מספר ימים לאחר מכן. למרות האמור, ואף שהתקבלה חוות דעת שלפיה המבקש כשיר לבצע עבודות שירות, אין בגזר הדין כל התייחסות אליה. אין גם נימוק מדוע ראה בית המשפט קמא לנכון להימנע מהטלת מאסר בדרך זו. בנסיבות אלו, ומבלי לקבוע מסמרות, לא ניתן לקבוע כי מדובר בערעור שהינו חסר כל סיכוי להתקבל.

13. אכן, העובדה שהמבקש לא התייצב במועד לריצוי המאסר מעוררת קושי, ודאי כאשר בגזר הדין נכתב מפורשות כי עליו להתייצב לריצוי המאסר בבית המעצר קישון ביום 16.11.21. יחד עם זאת, בינתיים ניתנה החלטת בית המשפט קמא המעכבת את ריצוי העונש ובנסיבות העניין ונוכח הטעמים שצוינו לעיל, נחה דעתי כי הכף נוטה לטובת היענות לבקשה, על מנת שלא למנוע מהמבקש את האפשרות למצות את הליכי הערעור.

14. על כן, דין הבקשה להתקבל. המועד להגשת הערעור מוארך עד למועד הגשתה של הבקשה, אליה צורף נוסח של הודעת הערעור.

המזכירות תעביר את הודעת הערעור לתיקיית כתבי הטענות.

הדיון בערעור יערך ביום 28.12.21 בשעה 11:30.

5129371 ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.